

[Justitsministeren.]

mundsgrænser. Jeg skal vedrørende alle disse enkelte spørgsmål blot sige, at det er jo ikke den endelige revision af færdselslovgivningen, vi skal have her. Vi får jo i næste samling lejlighed til at behandle denne lovgivning.

Det andet emne, der er gået igen under forhandlingerne, er spørgsmålet om bemyndigelsen. Jeg takker både hr. Hans Toft og hr. Poul Boeg, der stærkt anbefalede, at fremskridtspartiet, når man var indforstået med indholdet, med realiteten i loven, ikke hængte sig i denne formalitet, som jo netop her kun er en formalitet, da det så klart er sagt i betænkningen, hvad bemyndigelsen vil blive brugt til.

Hr. Poul Boeg kom med et udmærket udtryk, da han talte om, at éns stillingtagen her måske afhæng af éns „bilistiske temperament“. Jeg håber også, at éns stillingtagen vil blive påvirket af de oplysninger, der er forelagt for retsudvalget om den nedgang i ulykkestilfældene, der var, mens vi har haft hastighedsbegrænsningerne på grund af energikrisen. Selv om tallene skal tages med stort forbehold, fordi det er en kort periode, man omregner og sammenligner på årsbasis, så vil jeg dog sige...

Formanden:

Jeg er ked af at måtte bede medlemmerne om at opføre ... (*Munterhed*) ... forholde sig mere roligt. Jeg kunne såmænd godt sige opføre sig mere ordentligt; jeg synes, det hører med, at man ikke laver unødigt støj under møderne.

Justitsministeren (*Nathalie Lind*):

... at det må jo vække til eftertanke, når de undersøgelser, som bl. a. Mejeriernes og Landbrugets Ulykkesforsikring har foretaget, viser, at i de måneder, hvor man har haft begrænsningerne, er faldet i antal dræbte 38 pct. og i antal tilskadekomne — altså omregnet på årsbasis i forhold til 1972 — 24,6 pct., for lettere tilskadekomne 24,3 pct. Jeg vil godt give de absolutte tal. Hvis det omregnes på årsbasis, ville det dreje sig om 424 færre dræbte, 3.284 færre alvorligt tilskadekomne og 2.775 færre lettere tilskadekomne. Jeg skal se helt bort fra de menneskelige konsekvenser, det vil have, hvis vi bare kan få nogen nedgang i ulykkes-

tilfældene, selv om vi ikke skulle nå op på disse procenter, men blot fremhæve de betydelige økonomiske konsekvenser, der ligger her. Jeg håber inderligt, at man i sin endelige stillingtagen også vil lade disse ting gå med ind.

Der har endelig været rejst det spørgsmål, om politiet havde mandskab, havde kraft nok til at overvåge dette. Jeg kan nævne, at vi mener i justitsministeriet, at dette er muligt. Jeg er selvfølgelig meget lydhør over for, hvis der fra folketingets side, fra samtlige politiske partier, er et bredt ønske om, at vi udvider politistyrken. Det vil enhver justitsminister vist tage med, men det forudsætter, at der virkelig er den tilslutning; vi ved alle, at der så også er tale om yderligere udgifter.

Nu har retsforbundet skiftet ordfører, eller i hvert fald taler to forskellige for partiet. Det havde nok været praktisk, om man havde bedt om de oplysninger, man nu beder om, enten ved første behandling eller under udvalgsbehandlingen. I det omfang, vi i ministeriet har oplysninger om, hvilke forsøg der er foretaget i Frankrig, Vesttyskland og Østrig, er jeg selvfølgelig parat til at tilstille udvalget dem inden på fredag, men jeg mener ikke, det kan være rimeligt, at vi skal forsinke lovforslagets videre behandling på grund af dette og begynde at indhente en lang række oplysninger, som måske ikke engang helt svarer til vores forhold. Der blev jo nævnt noget om motorveje. Mig bekendt findes der ikke i Danmark motorveje igennem byerne, vi har jo netop facadeløse veje. Jeg tror altså nok, vi ikke altid kan sammenligne.

Til sidst har jeg blot at sige, at da dette spørgsmål sidst var til behandling i 1970 her i dette ting, var der også tale om at indføre generelle hastighedsbegrænsninger, og der var da et flertal på 11, der gik imod i betænkningen, og et mindretal, der gerne havde set det indført. Selv om der i de enkelte partier er forskellige opfattelser, har jeg en stærk fornemmelse af — sådan som betænkningen er udformet, og efter hvad der er sagt her i dag — at der nu er forståelse for, at det er nødvendigt at gennemføre et forsøg på dette område. Jeg er helt uenig med hr. Adam Møller, der her siger, at det store flertal, som jeg formoder der er i tinget, „blot giver køb over for lidt hyste-